

Høringsnotat – Forslag til nasjonal gjennomføring av forordningen om en digital portal for informasjon om det indre marked mv.

1	Innledning.....	2
2	Forordning (EU) 2018/1724 av 2. oktober 2018 om opprettelse av en felles digital portal for å gi tilgang til opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester, og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012	3
2.1	Innledning	3
2.2	Nærmere om forordningen.....	4
2.3	Nasjonal gjennomføring som forskrift til forvaltningsloven § 15a.....	6
2.3.1	Oppsummering	6
2.3.2	Departementets vurdering	6
2.3.3	Forholdet til eForvaltningsforskriften	8
2.3.4	Forslag til gjennomføring.....	9
3	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121 av 29. juli 2020 om innsamling og utveksling av brukerstatistikk og tilbakemeldinger om tjenestene i den felles digitale portalen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724	10
4	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 av 5. august 2022 om fastsettelse av tekniske og operasjonelle spesifikasjoner for det tekniske systemet for automatisert utveksling av bevis over landegrensene og anvendelse av "kun en gang-prinsippet" i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724	11
5	Økonomiske og administrative konsekvenser	13
5.1	Innledning	13
5.2	Nærmere om økonomiske og administrative konsekvenser	14
6	Forslag til ny forskrift.....	18
6.1	Endringer i andre forskrifter	18

1 Innledning

Kommunal- og distriktsdepartementet sender med dette på høring forslag til forskrift som implementerer forordning (EU) 2018/1724 av 2. oktober 2018 *om opprettelse av en felles digital portal for å gi tilgang til opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester, og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012 (heretter «SDG-forordningen»)* og gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121 av 29. juli 2020 *om innsamling og utveksling av brukerstatistikk og tilbakemeldinger om tjenestene i den felles digitale portalen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724.*

SDG-forordningen og gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121 ble innlemmet i EØS-avtalen 9. desember 2022.

SDG-forordningen skal skape én digital inngang for EU-borgere og EU-baserte virksomheter. Kommisjonen er ansvarlig for å utvikle en sentral SDG-portal, som skal etableres med utgangspunkt i den eksisterende Your Europe-portalen. I dag er Your Europe en portal/nettside som publiserer informasjon om rettigheter og plikter til både privatpersoner og virksomheter, spesielt knyttet til personer som skal bo eller jobbe i et annet EU-land, eller virksomheter som har knytninger til andre EU-land.

Den digitale portalen skal gi tilgang til opplysninger om lover og regler, administrative offentlige prosedyrer, samt støtte- og problemløsningstjenester som er relevant for funksjonen av det indre markedet. Dette skal gjøre det enklere for innbyggere og bedrifter og få tilgang til relevant informasjon når de ønsker å benytte seg av sine rettigheter på tvers av landegrensene.

Kommisjonen har så langt fastsatt to gjennomføringsrettsakter hvorav (EU) 2020/1121 som omhandler brukerstatistikk og rapportering, ble innlemmet i EØS-avtalen samtidig med SDG-forordningen.

I tillegg sendes på høring gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 av 5. august 2022 *om fastsettelse av tekniske og operasjonelle spesifikasjoner for det tekniske systemet for automatisert utveksling av bevis over landegrensene og anvendelse av "engangsprinsippet" i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724.* Gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 er vedtatt av Kommisjonen og er under vurdering i EØS EFTA-landene. Denne omtales som en del av høringen av informasjonshensyn, da den har nær tilknytning til hvordan SDG-forordningen vil gjennomføres i Norge. Gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 er ennå ikke innlemmet i EØS-avtalen. Departementet vil vurdere å sende gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 på ny høring etter innlemmelse, i forbindelse med den mer praktiske gjennomføringen i virksomhetene.

2 Forordning (EU) 2018/1724 av 2. oktober 2018 om opprettelse av en felles digital portal for å gi tilgang til opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester, og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012

2.1 Innledning

Forordningen stiller krav til deling av informasjon, tilgang til prosedyrer og deling av dokumentasjon. Tjenesteområdene det skal legges ut informasjon om og hvilke prosedyrer som skal være tilgjengelige, fremgår av bilagene til SDG-forordningen. Typiske områder er reiser, arbeid og pensjon, forbrukerrettigheter, skatt og avgift, ansettelsesvilkår mv. Under flere av områdene er det utpekt enkelte særlig viktige livshendelser med særskilte krav til digitalisering og tilgjengeliggjøring, se bilag II til forordningen. Dette vil sikre at prosedyrene kan tilgjengeliggjøres for brukere i hele Europa, også på tvers av landegrensene.

De enkelte myndighetene skal selv vurdere hvilken informasjon og hvilke av deres prosedyrer som er omfattet av forordningen, og som dermed skal gjøres tilgjengelige for grensekryssende bruk. EU-kommisjonen utga 12. september rapporten «First Implementation Report on the Single Digital Gateway¹» hvor det fremkommer at medlemsstatene i januar 2023 hadde dekket 80 % av områdene som skal dekkes gjennom Your Europe-portalen. Videre fremkommer det at bruken av portalen er økende, og EU-Kommisjonen stadfester målsetningen om at portalen skal være «the primary go-to source» for informasjon om regler, prosedyrer og forretningsmuligheter.

Forordningen ble inntatt som vedlegg til EØS-avtalen i beslutning 334/2022 fra EØS-komiteen² den 9. desember 2022. Det er tatt konstitusjonelt forbehold etter EØS-avtalen artikkel 103 ved implementeringen, jf. Grl. § 26 andre ledd. Det vil si at forordningen først blir gjeldende nasjonalt når alle EØS-landene har konkludert med hensyn til hvilke forvaltningsrettslige krav som må oppfylles før implementeringen kan skje og meddelt dette til EØS-komiteen.

Forordningen oppstiller tre frister for når informasjon om prosedyrer og regler skal være tilgjengelig i Your Europe-portalen og for når Once Only Technical System skal være tilgjengelig³. Det er forventet at fristene er passert før implementering skjer i norsk rett. Fristene vil derfor gjelde fra og med dagen implementeringen skjer i norsk rett.

Forordningen vedlegges i uoffisiell norsk oversettelse.

¹ [First Implementation Report on the Single Digital Gateway \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eu-justice/eu-justice-portal/en/first-implementation-report-on-the-single-digital-gateway)

² <https://www.efta.int/sites/default/files/documents/legal-texts/eea/other-legal-documents/adopted-joint-committee-decisions/2022%20-%20English/334-2022.pdf>

³ Art. 39

2.2 Nærmere om forordningen

SDG-forordningen pålegger medlemslandene å tilgjengeliggjøre informasjon om offentlige tjenester i portalen samt å tilrettelegge for at prosedyrer knyttet til sentrale offentlige tjenester skal kunne gjennomføres digitalt.

SDG-forordningen forplikter blant annet medlemsstatene til:

- Å gjøre relevant informasjon om prosedyrer og regler tilgjengelig for EU-borgere og -virksomheter for de områdene som er listet opp i forordningens bilag 1 via lenker på nettsiden europa.eu/youreurope
- Å sikre adgang til støtte- og problemløsningstjenester
- Å sikre at EU-borgere og -virksomheter får tilgang til digitale prosedyrer innenfor de 21 utvalgte livshendelsene i forordningens bilag II, herunder å implementere forordningens krav om automatisk utveksling av dokumentasjon mellom nasjonale myndigheter og relevante registre i medlemsstatene (utveksling gjennom «the once-only technical system/OOTS»)
- Å gjøre øvrige eksisterende prosedyrer med relevans for det indre markedet tilgjengelige for EU-borgere og -virksomheter senest innen desember 2023

De 21 prosedyrene som er omtalt i SDG-forordningen bilag II skal alle være fullt ut digitale, jf. art. 6 (2). Dette kan anses oppfylt når både autentisering, innlevering av informasjon/dokumentasjon, signering og endelig innlevering kan gjøres elektronisk via én kanal, og når brukeren mottar kvittering for innsendelse og resultatet av prosedyren/saksbehandlingen digitalt. Kravet til digital tilgjengeliggjøring gjelder de prosedyrene som allerede finnes nasjonalt. Dette innebærer at dersom prosedyren som er listet opp i bilag II eksisterer i Norge (f.eks. omregistrering av kjøretøy), skal den kunne gjennomføres fullt ut digitalt iht. art. 6 (2).

Når prosedyren kan gjennomføres digitalt for nasjonale brukere, skal den også kunne gjennomføres digitalt av brukere fra andre EU-land, jf. art. 13.

Forordningen stiller ikke krav til digitalisering når en prosedyre overhodet ikke eksisterer nasjonalt, verken analogt eller digitalt (dette vil for Norges del f.eks. kunne gjelde enkelte typer klistremerker/vignetter for kjøretøy omtalt i bilag II under «Flytting»).

Informasjon om nasjonale rettsregler knyttet til områdene som er listet opp i SDG-forordningen bilag I og støtte- og problemløsningstjenester som er innført nasjonalt, jf. bilag III, skal være tilgjengelige gjennom lenker i den digitale portalen. Opplysninger om rettigheter, forpliktelser og regler i nasjonal rett skal tilgjengeliggjøres ved at det lenkes til nasjonale nettsider på Your Europe, jf. art. 19. Det skal slik sett ikke lages egne «norske» nettsider eller «overføres» informasjon fra norske nasjonale nettsider. Dette fremgår eksplisitt av art. 4 (1). Your Europe vil ha et felles grensesnitt og skal videresende brukeren til relevante nasjonale sider for informasjon tilknyttet det indre marked.

Det skal utpekes en nasjonal koordinator som har ansvaret for å følge opp den nasjonale delen av portalen og som skal dele lenker til nettsider med informasjon om det indre

markedet, nettsider med informasjon om relaterte prosedyrer, og informasjon om støttetjenester.

Kravene i forordningen skal iverksettes av den enkelte offentlige myndighet som har ansvaret for de konkrete områdene som er nevnt i SDG-forordningen. De offentlige myndighetene som har ansvar for områdene i bilag 1 skal tilgjengeliggjøre lenker til koordinator som skal ha en oppdatert database med lenker. Digitaliseringsdirektoratet skal koordinere den nasjonale implementeringen og utpekes til nasjonal koordinator for SDG-forordningen.

Forordningen stiller også krav om at bevis/dokumentasjon som brukes i den enkelte prosedyre skal kunne utveksles automatisk via "once only technical system" (OOTS)⁴. Dette skal sikre at opplysninger eller dokumentasjon som brukerne allerede har levert til én myndighet i et EU-land, kan overføres til myndigheter i andre medlemsland i forbindelse med den konkrete prosedyren/saksbehandlingen.

De nordiske landene er i teten i Europa når det gjelder digitalisering av offentlige tjenester. Landene har hver for seg effektive løsninger for pålogging og tilgang til disse tjenestene. Fri bevegelse i Norden avhenger imidlertid av at innbyggere og virksomheter i de ulike landene skal ha mulighet til å benytte digitale tjenester i et annet land på tvers av landegrensene. Gjennom CBDS-programmet⁵ jobbes det blant annet med prosjekter om identitetsmatching (eID), OOTS og datautveksling mellom myndigheter på tvers av landegrensene. Dette er viktig arbeid for å redusere digitale grensehindre, og det videre arbeidet med forordningen bør understøtte øvrige pågående prosjekter.

Grensekryssende tilgang til digitale prosedyrer via portalen virker i samspill med eIDAS-forordningen (EU 910/2014)⁶. eIDAS-forordningen krever at medlemsstatene aksepterer notifikerte eID'er fra andre medlemsstater for pålogging til offentlige digitale tjenester. Uten en slik grensekryssende pålogging vil prosedyrer som krever pålogging med eID ikke kunne gjennomføres på tvers av landegrensene.⁷ På den nordisk-baltiske ministerkonferansen om digitalisering i 2017 ble det vedtatt en ministererklæring som fremmer grenseoverskridende digital tilgang til nasjonale offentlige tjenester. Det Nordisk-Baltiske eID-prosjektet (NOBID)⁸ er et initiativ i kjølvannet av denne erklæringen. NOBID er en samarbeidsarena for nye innovative løsninger som gir tilgang til nasjonale digitale tjenester for brukere fra andre land. De involverte landene i samarbeidet er Danmark, Estland, Finland, Island, Latvia, Litauen, Norge og Sverige.

⁴ SDG-forordningen art. 14

⁵ [Cross Border Digital Services \(CBDS\) Programme | Digdir](#)

⁶ [eIDAS-forordningen om elektroniske transaksjoner i det indre marked basert på eID og e-signatur | europolov](#)

⁷ Det forhandles nå om revidert eIDAS-forordning i EU: [eIDAS-forordningen: endringsbestemmelser til rammeverket for en europeisk digital identitet | europolov](#)

⁸ [The Nordic-Baltic eID Project \(NOBID\) | Digdir](#)

2.3 Nasjonal gjennomføring som forskrift til forvaltningsloven § 15a

2.3.1 Oppsummering

SDG-forordningen ble innlemmet i EØS-avtalen 9. desember 2022. Det ble tatt konstitusjonelt forbehold ved innlemmelsen, jf. EØS-avtalen art. 103, jf. Grl. § 26 andre ledd.

Nasjonal gjennomføring fordrer etter departementets syn ikke vedtakelse i, eller endring av lov. Det er imidlertid tatt konstitusjonelt forbehold da gjennomføring av rettsakten antas å medføre større budsjettmessige konsekvenser på sikt – både horisontalt og vertikalt i offentlig forvaltning.

Departementet legger til grunn at forordningen gjennomføres som forskrift med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) § 15 a tredje ledd. Kongen vedtar forskriften, jf. fvl. § 15 a tredje ledd.

2.3.2 Departementets vurdering

Det følger av fvl. § 15 a tredje ledd at Kongen kan gi forskrift om elektronisk kommunikasjon mellom forvaltningen og publikum. Tilsvarende fremgår av forarbeidene⁹:

«Første ledd første punktum slår fast at et forvaltningsorgan kan benytte elektronisk kommunikasjon når det henvender seg til andre. Bestemmelsen er ubestemt med hensyn til hvilken type elektronisk kommunikasjon som kan brukes, men dette kan eventuelt reguleres nærmere i forskrift, jf. tredje ledd bokstav a.»

Det er dette som er den sentrale hensikten med bestemmelsen i SDG-forordningen art. 4 (1), nemlig å formidle informasjon om de regler som gjelder i medlemslandene på forskjellige livsområder. I kommentarutgaven til forvaltningsloven (2011) heter det at fvl. §15 a tredje ledd har to primære funksjoner¹⁰ (vår utheving):

*«Den gir **for det første** Kongen myndighet til å gi forskrifter med nærmere regler om den elektroniske kommunikasjonen mellom forvaltningen og publikum. Dette er den mest betydningsfulle side av bestemmelsen, fordi dette også innebærer kompetanse til å pålegge private plikter og visse faktiske byrder, dersom disse ønsker å kommunisere elektronisk med forvaltningen.»*

Departementet legger til grunn at det å formidle eller tilgjengeliggjøre digitalt informasjon som nevnt i SDG art. 2 (2)a kan regnes som «elektronisk kommunikasjon med publikum», jf. fvl. § 15a første ledd. Fvl. § 15a legger ikke opp til en mer snever forståelse av ordet «kommunikasjon» eller «andre», enn at generell og utadrettet kommunikasjon til de som skal bruke offentlige tjenester anses som omfattet.

⁹ Prp. 116 L (2012-2013) kap. 5

¹⁰ Woxholth, Forvaltningsloven med kommentarer (2011), s. 334

SDG-forordningen regulerer mulighet for privates digitale kommunikasjon med offentlige myndigheter. Forordningen gir primært rettigheter til private personer og virksomheter, slik at de kan kommunisere digitalt med det forvaltningsorganet de kontakter fremfor å måtte møte opp fysisk. Utover å regulere elektronisk kommunikasjon mellom det offentlige og publikum, vil SDG-forordningen også være dekket av den andre sentrale delen i fvl. § 15 a tredje ledd (forts. fra lovkommentaren):

«For det annet gir den Kongen myndighet til å fastsette nærmere regler om elektronisk saksbehandling i forvaltningen, og elektronisk kommunikasjon mellom offentlige tjenestemenn og mellom forvaltningsorganer mv. I utgangspunktet kan Kongen allerede på grunn av sin instruksjonsmyndighet gi slike bestemmelser med virkning for statlige forvaltningsorganer og deres tjenestemenn. I forhold til disse har bestemmelsen bare en presiserende betydning. Den har derimot betydning som et hjemmelsgrunnlag når det gjelder Kongens myndighet til å gi forskrifter med virkning for kommunene og kommunale tjenestemenn.»

Den andre delen av SDG-forordningen omhandler elektronisk saksbehandling mer generelt og kommunikasjon mellom forvaltningsorganer, eksempelvis ved utveksling av dokumentasjon (deling av data). Den har også betydning for de saksbehandlingsoppgaver som kommunene har. For god ordens skyld presiseres at tilsvarende ramme for fvl. § 15 a følger av lovens forarbeider¹¹. Her fremgår det at opplistingen i fvl. § 15 a tredje ledd ikke er uttømmende:

«Bokstav a til e angir kun eksempler på hvilke forhold det per i dag synes særlig aktuelt å regulere nærmere gjennom forskrifter. Det følger av ordet herunder at listen ikke er uttømmende, jf. nærmere om dette i kapittel 3.5.4.7.2 punkt 2.»

Med bakgrunn i det ovenstående, vil bestemmelsen i fvl. § 15 a kunne omfatte alle sider av det SDG-forordningen regulerer mht. privates kontakt med det offentlige og utveksling av dokumentasjon mellom myndighetsorganer.

Både juridiske og fysiske personer kan utlede visse rettigheter fra SDG-forordningen. Både norske og utenlandske innbyggere eller virksomheter er omfattet. Fvl. § 15 a er ikke avgrenset mht. til personkrets. Departementet legger derfor til grunn at bestemmelsen er gitt et bredt anvendelsesområde, og at alle som kontakter offentlige myndigheter er omfattet. Det fremgår av Ot.prp. nr.108 (2000-2001) pkt. 20.5 (vår utheving):

«Bestemmelsen omtaler de private rettssubjekter som publikum. Forvaltningsloven har ellers ikke noe felles begrep for alle de private rettssubjekt som på ulikt vis har eller kan ha kontakt med forvaltningen. I § 11 første ledd brukes formuleringen (om veiledningsplikt) "parter og andre interesserte". Dette faller imidlertid noe tungt, og departementet har her derfor valgt uttrykket publikum selv om også dette kan gi uheldige assosiasjoner, f.eks. dithen at private rettssubjekter i forhold til forvaltningen er å anse som tilskuere. Andre alternativer er vurdert, herunder borgerne og parter, men disse uttrykkene vil bli for snevre, ved at borger kan synes

¹¹ Ot.prp. nr.108 (2000-2001) pkt. 20.5

knyttet til statsborgerskap og part er gitt en legaldefinisjonen i § 2, som i denne sammenheng ikke vil passe.»

Departementet anser derfor fvl. § 15 a som dekkende mht. personkretsen som omfattes av forordningen. Bestemmelsen er verken avgrenset mot juridiske eller fysiske personer, eller mot utenlandske personer eller virksomheter.

En annen side av SDG-forordningen er bestemmelsene knyttet til innsamling/rapportering av statistikk og systemet for utveksling av dokumentasjon og deling av dokumentasjon (OOTS) mellom offentlige myndigheter. Det følger av forarbeidene at § 15 a tredje ledd gir «Kongen kompetanse til å fastsette nærmere regler om elektronisk saksbehandling i forvaltningen og elektronisk kommunikasjon mellom offentlige tjenestemenn og mellom forvaltningsorgan mv.¹²» Departementet legger derfor til grunn at alle sider ved den elektroniske saksbehandlingen vil kunne omfattes av bestemmelsen, også de sider som har å gjøre med rapporteringsplikter for offentlige myndigheter og deling av data, med de begrensninger som følger av forordningsteksten.

Med bakgrunn i det ovenstående anser departementet fvl. § 15 a som dekkende som forskriftshjemmel for SDG-forordningen og gjennomføringsrettsakter.

2.3.3 Forholdet til eForvaltningsforskriften

Forskrift av 29. juni 2004 om elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen (efvf.) omhandler en del forhold som grenser mot og til dels overlapper det som reguleres i SDG-forordningen.

Efvf. har som formål (§ 1):

«å legge til rette for sikker og effektiv bruk av elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen. Den skal fremme forutsigbarhet og fleksibilitet og legge til rette for samordning av sikre og hensiktsmessige tekniske løsninger. Forskriften skal legge til rette for at enhver på en enkel måte kan utøve sine rettigheter og oppfylle sine plikter overfor det offentlige.»

Formålet favner bredt, men forskriften som sådan har et noe mer snevert materielt virkeområde, og omhandler primært formalkrav ved bruk av elektronisk kommunikasjon med forvaltningen, jf. kap. 2, og sikkerhet i løsningene.

Departementet vil se på om det på sikt vil være nødvendig eller hensiktsmessig med endringer i evvf. Det foreslås ingen endringer i evvf. i foreliggende forslag, men vi inviterer til innspill fra høringsinstansene – også mht. til at regelverket som hovedregel bør være lett tilgjengelig for de som ikke er godt kjent med EØS-regelverket.

Efvf. kap. 2 gjelder «Alminnelige krav ved bruk av elektronisk kommunikasjon med forvaltningen.» Kapitlet omhandler hvordan innbyggere kan samhandle digitalt med det

¹² Ot.prp. nr.108 (2000-2001) pkt. 20.5

offentlige og regulerer bl.a. krav til sikkerhet, hvordan digitale henvendelser skal sendes, hvordan de skal besvares, reservasjon, bruk av fullmektig og klager.

Efvf. § 3 regulerer bruk av elektronisk kommunikasjon ved henvendelser til et forvaltningsorgan. Med forvaltningsorgan menes ethvert organ for stat eller kommune. Bestemmelsen i § 3 setter imidlertid som betingelse for digital samhandling at forvaltningsorganet har lagt til rette for det, og at man gjør det på den måten som organet krever. Bestemmelsen tilsvarer fvl. § 15 a andre ledd. Stegene i saksbehandlingen er regulert i efvf. §§ 3 – 8, 11 (fullmektig) og 14 (nekting av bruk av el. kommunikasjon). Disse omtales ikke nærmere her.

Som det følger av SDG-forordningen art. 6, jf. bilag II, skal enkelte sentrale offentlige tjenester digitaliseres på en slik måte at prosedyrene skal kunne gjennomføres fullt ut digitalt, jf. SDG-forordningen art. 6 nr. 2 bokstav a-d. Departementet vil, som nevnt ovenfor, vurdere behovet for harmonisering av bestemmelsene i efvf. når SDG-forordningen er gjennomført nasjonalt.

Bestemmelsene i efvf. kap. 3 – 8 anses ikke som direkte relevante mht. gjennomføring av SDG-forordningen. Kapitlene angir bl.a. bestemmelser for sikkerhet i løsningene som brukes av det offentlige og register over digital kontaktinformasjon og reservasjon.

Det kan tenkes en viss motstrid eller manglende sammenheng mellom bestemmelsene i efvf. og SDG-forordningen. Dette blant annet fordi forvaltningsorganene som er ansvarlig for prosedyrene i bilag II *skal* ha digitalisert prosedyren, jf. SDG-forordningen art. 6 (1). Det anses derfor ikke å foreligge en reell motstrid, så lenge de sentrale tjenestene i SDG-forordningen bilag II er digitalisert på en slik måte at resultatet samsvarer med art. 6 (2) bokstav a-d. Når det gjelder utveksling av dokumentasjon via OOTS, må det respektive organet i tillegg følge de bestemmelsene som fremgår av SDG-forordningen art. 14.

Det bemerkes at efvf. viker når annet er bestemt i lov eller forskrift, jf. efvf. § 1 andre ledd. Som et generelt utgangspunkt legger departementet til grunn at SDG-forordningen vil kunne tolkes som *lex specialis* mht. digital kommunikasjon med forvaltningen og utveksling av dokumentasjon mellom myndighetsorganer, og vil etter departementets syn kunne gå foran efvf. ved en eventuell motstrid. Det samme resultatet vil man etter departementets syn få av den alminnelige forrangsbestemmelsen i EØS-loven § 2.

2.3.4 Forslag til gjennomføring

Det foreslås med dette at SDG-forordningen gjennomføres som egen forskrift til forvaltningsloven § 15a, se pkt. 5 nedenfor. Gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121 gjennomføres i samme forskrift, jf. forslaget § 2. Dersom (EU) 2022/1463 innlemmes i EØS-avtalen, er det departementets foreløpige syn at denne kan gjennomføres i et nytt § 2 andre ledd til den foreslåtte forskriften.

3 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121 av 29. juli 2020 om innsamling og utveksling av brukerstatistikk og tilbakemeldinger om tjenestene i den felles digitale portalen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121 av 29. juli 2020 fastsetter nærmere bestemmelser om brukerstatistikk, tilbakemeldinger og innsamling av data i medhold av forordning (EU) 2018/1724 om opprettelsen av en digital portal for informasjon om det indre marked. Samtidig gjøres det endringer i forordning (EU) 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om oppheving av kommisjonsvedtak 2008/49/EF (IMI-forordningen) art. 24 (4) og art. 25 (5).

Gjennomføringsforordningen fastsetter bestemmelser som detaljerer SDG-forordningen art. 24 og 25 om hhv. «brukerstatistikk» og «brukerfeedback om portalens tjenester».

De sentrale bestemmelsene angir konkret hvilken brukerstatistikk og -feedback som skal samles inn, hvordan disse skal rapporteres og hvilken kontekstdata som skal følge med ved oversendelse til Kommissjonen. Når det gjelder brukerfeedback, skilles det mellom det felles brukerfeedbackverktøyet og det alternative brukerfeedbackverktøyet. Det felles brukerfeedbackverktøyet opprettes og stilles til rådighet av Kommissjonen, men tjenestetilbyderne kan selv opprette egne alternative verktøy – det stilles særskilte krav til funksjonaliteten i verktøyene.

Kommissjonen har utviklet et eget API (programmeringsgrensesnitt) som tjenestetilbyderne/tjenesteeierne skal bruke for å innrapportere brukerfeedback, jf. SDG-forordningen art. 25.

Det er angitt særskilte frister for hvor ofte statistikk og brukerfeedback skal sendes/innrapporteres til Kommissjonen. Videre er det angitt at innsamlet statistikk og feedback fra brukerne skal lagres i et felles dataregister i tre år – i tillegg til Kommissjonen skal både nasjonale koordinatorene og tjenestetilbydere ha innsyn i lagrede data, på visse vilkår. Det er tjenestetilbyderne/nettadministratorene som er ansvarlige for at statistikk som aggregeres og sendes det felles dataregisteret ikke inneholder personopplysninger.

Om nasjonal gjennomføring, se pkt. 2.3.4 ovenfor.

Gjennomføringsforordningen vedlegges i uoffisiell norsk oversettelse.

4 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 av 5. august 2022 om fastsettelse av tekniske og operasjonelle spesifikasjoner for det tekniske systemet for automatisert utveksling av bevis over landegrensene og anvendelse av "kun en gang-prinsippet" i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724

Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 av 5. august 2022 om fastsettelse av tekniske og operasjonelle spesifikasjoner for det tekniske systemet for automatisert utveksling av bevis over landegrensene og anvendelse av "kun en gang-prinsippet» i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724 fastsetter hvordan OOTS (jf. pkt. 2 flg. ovenfor) skal struktureres, hvordan systemet skal fungere og hvilke prinsipper som skal ligge til grunn for utveksling av dokumentasjon.

Det bemerkes at gjennomføringsforordningen ennå ikke er tatt inn i EØS-avtalen. Gjennomføringsforordningen henger imidlertid tett sammen med funksjonen av kravene i basisforordningen. Den omtales derfor av informasjonshensyn i dette høringsnotatet og departementet ber særlig om tilbakemelding på gjennomføringsforordningens innhold, som kort vil beskrives nedenfor.

Gjennomføringsforordningen vedlegges i engelsk og dansk utgave.

Bakgrunn

I SDG-forordningen fremgår det at Kommissjonen skal fastsette gjennomføringsrettsakter som skal angi de tekniske og operasjonelle spesifikasjonene til systemet for utveksling av dokumentasjon ("bevis") som omtalt i SDG-forordningen art. 14.

SDG-forordningen art. 13 fastsetter at brukerne (personer og virksomheter) skal kunne gjennomføre enkelte utvalgte prosedyrer på tvers av landegrensene, på nærmere bestemte vilkår. De sentrale prosedyrene som det enkelte medlemsland må opprette digital tilgang til er angitt i bilag II til SDG-forordningen. En av forutsetningene for at prosedyrene også skal kunne gjennomføres over landegrensene er at det på en sikker måte kan utveksles relevant dokumentasjon mellom de respektive lands myndigheter på brukernes oppfordring. Gjennomføringsforordningen detaljerer og spesifiserer funksjonaliteten for OOTS.

Sammendrag av innholdet

OOTS skal muliggjøre en enkel og trygg utveksling og gjenkjenning av relevant dokumentasjon mellom forskjellige lands myndigheter.

Det sentrale prinsippet som OOTS-systemet bygger på er at brukeren kun skal behøve å fremlegge dokumentasjon én gang; gjennom OOTS skal altså tidligere innsendt/generert

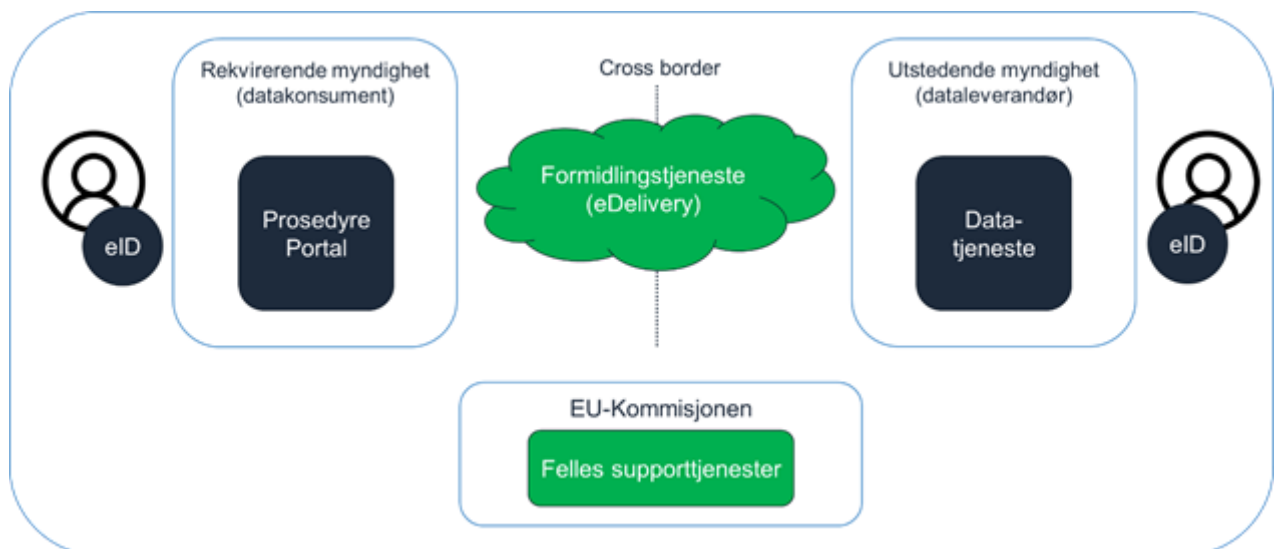
dokumentasjon kunne gjenbrukes og på den måten forenkle administrative prosedyrer for brukerne.

Grensekryssende prosedyrer vil forenkles ved at brukerne gjennom Your Europe-portalen og OOTS kan legge frem relevant dokumentasjon («bevis») til bruk i saksbehandlingen i andre EU-land. Forutsetningen for dette er at myndigheter som sitter på relevant dokumentasjon skal kunne utveksle denne med andre lands myndigheter på en sikker og tillitvekkende måte, og at man kan avdekke hva som er den korresponderende dokumentasjonen i de respektive medlemslandene.

OOTS skal understøtte prosessen hvor en myndighet i ett medlemsland (på vegne av en bruker) anmoder om informasjon fra en myndighet i et annet medlemsland. Det er brukeren som igangsetter prosessen med en forespørsel («explicit request,» jf. art. 12) om automatisert grensekryssende informasjonsutveksling (datadeling) mellom de to myndighetene.

Det er brukeren som med sitt samtykke godkjenner hvilke dokumenter som kan deles. Det forutsettes at brukeren ved sitt eksplisitte samtykke opphever eventuell taushetsplikt som er knyttet til det aktuelle dokumentet, slik at dette kan sendes den aktuelle andre myndigheten. Samtykke til utveksling av dokumentet må altså være både frivillig, og informert. Departementet legger foreløpig til grunn at dette er ivaretatt, jf. gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 art. 9 – 12.

Den systemstøttede grensekryssende informasjonsutvekslingen skjer imidlertid mellom én myndighet som etterspør informasjon (datakonsumenten) og én myndighet som stiller denne informasjon til rådighet (dataleverandøren). Figuren nedenfor illustrerer sammenhengen:

De grønnfargede elementene i figuren representerer konsept og IT-løsninger som EU-Kommisjonen er ansvarlig for, og som skal muliggjøre at den grensekryssende datautveksling rent faktisk kan skje både logisk og teknisk. Brukeren er vist to ganger i figuren da begge involverte myndigheter antakelig vil stille krav om autentisering. For å

illustrere et eksempel på slik utveksling, er det beskrevet en tenkt situasjon i følgende kasus om en bruker som ønsker å studere i et annet EU-land:

Brukeren logger seg på i portalen hos den ansvarlige myndighet (rekvirerende myndighet) og igangsetter søknadsprosessen. På et tidspunkt i forløpet tilbys brukeren automatisert utveksling myndighet-til-myndighet av relevant dokumentasjon (f.eks. vitnemål fra studiesteder i hjemlandet). Ved hjelp av felles supporttjenester identifiseres dokumenter/beviser (som det er mulig å utveksle) og relevante dataleverandører. Brukeren overføres til den utstedende myndighet sin datatjeneste som fremviser relevant dokumentasjon for brukeren. Brukeren må gi sitt samtykke til utveksling eller stoppe prosessen hvoretter brukeren navigeres tilbake til den rekvirerende myndighet sin portal og avslutter søknadsprosessen. Gjennomføringsforordningen vil komplementeres av mer detaljerte, ikke-bindende tekniske design-dokumenter som lages i samarbeid mellom Kommisjonen og EU-medlemsstatene.

Gjennomføringsforordningen gjøres gjeldende i EU fra 12. desember 2023, jf. art. 36.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1 Innledning

Økonomiske og administrative konsekvenser behandles samlet for SDG-forordningen og gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121. Gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 som omhandler OOTS (SDG-forordningen art. 14) er antatt å være den mest kostnadsdrivende faktoren i den nasjonale gjennomføringen av SDG-forordningen. Selv om den foreløpig ikke er innlemmet i EØS-avtalen, fremgår plikten til å opprette et slikt teknisk system for utveksling av dokumentasjon av SDG-forordningen art. 14. Gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463 er merket som EØS-relevant og er under vurdering i EØS/EFTA-landene.

EUs alminnelige budsjett skal dekke omkostninger til utvikling og vedlikehold av IKT-løsninger til gjennomføringen av forordningen og promotering av portalen på EU-nivå, samt en maksimal årlig dekning av kostnader til oversettelse av informasjon og prosedyrer for medlemslandene. Omkostninger relatert til nasjonale webportaler, informasjonsplattformer, støttetjenester og prosedyrer skal dekkes over medlemslandenes egne budsjetter.

Europakommisjonen har estimert kostnadene for å implementere forordningen til 109 millioner euro totalt for alle medlemslandene, samt 8 millioner euro i årlig driftskostnader fordelt på Europakommisjonen og medlemslandene. Europakommisjonen har beregnet at det vil koste 600 000 euro å fullt ut digitalisere én prosedyre. Kommisjonen har lagt til grunn at for de land som har færrest prosedyrer online, vil kostnaden for digitalisering av de resterende prosedyrene bli 6,6 millioner euro.

Digitaliseringsdirektoratet utpekes som nasjonal koordinator i Norge, jf. art. 28 (1). Digitaliseringsdirektoratet deltar i multilaterale arbeidsgrupper i forbindelse med arbeidet

med SDG. Som nasjonal koordinator vil Digitaliseringsdirektoratet også delta i EUs SDG-koordineringsgruppe, samt relevante undergrupper.

5.2 Nærmere om økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske og administrative konsekvensene av SDG-forordningen, kan grovt deles opp i fire hovedgrupper:

1. Realisering av Once-Only Technical System (OOTS)
2. Digitaliseringsdirektoratets ansvar som nasjonal koordinator
3. Digitalisering av tjenester/prosedyrer
4. Innsamling og deling av informasjon

1. Realisering av Once-Only Technical System (OOTS) i samsvar med gjennomføringsforordning (EU) 2022/1463

Hvordan vil OOTS påvirke offentlig sektor i Norge?

I de første fasene av nasjonal implementering av SDG-forordningen handler det primært om tilgjengeliggjøring av informasjon og hjelpeverktøyer på og via Your Europe-portalen (frist for dette arbeidet var desember 2022), samt digitalisering av prosedyrer.

I siste fase skal det etableres *grensekryssende* tilgang til digitale tjenester/prosedyrer og automatisert informasjons-/bevisutveksling innenfor de 21 prosedyreområder i bilag 2 til SDG-forordningen. Realiseringen av ambisjonene i denne siste fasen av SDG-gjennomføringen skal skje via etableringen av nevnte Once Only Technical System (OOTS).

Det primære formålet med OOTS er å gjøre det enklere for brukeren (virksomheter og innbyggere) når denne benytter en offentlig digital tjeneste i et EU-land som krever dokumentasjon fra et annet EU-land. Med andre ord skal OOTS tilgjengeliggjøre offentlige digitale tjenester/prosedyrer på tvers av landegrensene i EU/EØS.

Samtidig representerer OOTS en grensekryssende implementering av «kun-én-gang»-prinsippet: På brukerens anmodning, skal forvaltningen i ett medlemsland gjenbruke den informasjon som brukeren allerede har levert inn til forvaltningen i et annet medlemsland. Brukeren skal ikke spørres på ny om et forhold den allerede har opplyst om og hvor det er fremlagt dokumentasjon hos en myndighet i et land.

Å iverksette en løsning i Norge slik den som er beskrevet ovenfor stiller en rekke krav til virksomheter og myndigheter på både statlig, regionalt og kommunalt nivå. Noen virksomheter vil i SDG-sammenheng både måtte agere i rollen som datakonsument og dataleverandør, mens andre kun vil måtte fylle én av rollene. Det vil antakelig også være slik at flere av de aktuelle kravene best imøtekommes med standardiserte fellesløsninger på tvers av virksomheter og sektorer. Uansett om kravene oppfylles i form av digitale tilpasninger på virksomhetsnivå (desentralisert løsning) og/eller ved digitale fellesløsninger (sentral løsning) er det nedenfor angitt en ikke-uttømmende oppstilling av de oppgaver som norske offentlige virksomheter (omfattet av SDG-forordningens 21 prosedyrer) forventelig

vil bli konfrontert med i SDG. Det understrekes at Digitaliseringsdirektoratet i forbindelse med utførelsen av nedenstående oppgaver vil ivareta rollen som nasjonal SDG-koordinator.

Oppgaver og utfordringer som norske offentlige virksomheter antas å måtte håndtere i forbindelse med nasjonal gjennomføring:

- Kartlegging av hvilke digitale tjenester og registre som er omfattet av SDG-prosedyrene.
- Involvering i europeisk samarbeid – bl.a. kartlegging, matching og registrering av dokumentasjon (beviser) og dataleverandører i EU-Kommisjonen sine databaser
- Samarbeid med Digitaliseringsdirektoratet rundt potensielle OOTS-løsningsarkitekturer, herunder eventuell bruk av fellesløsninger
- Tilgang til berørte norske tjenester og registre – dvs. autentisering via eIDAS-nettverket - må være mulig for europeiske brukere
- Berørte tjenester og registre må funksjonelt tilpasses på en slik måte at de kan benyttes av europeiske brukere
- Den rekvirerende myndigheten må kunne skape og sende en anmodning om dokumentasjon til en myndighet i et annet medlemsland
- Den utstedende myndigheten må kunne ta imot en anmodning, hente frem og fremvise dokumentasjon/beviser, innhente samtykke til utveksling fra brukeren og sende svar til den rekvirerende myndigheten
- Den rekvirerende myndigheten må kunne ta imot svar fra utstedende myndighet, behandle den leverte dokumentasjon og gi et svar til bruker
- Det må integreres mot EU-Kommisjonen sine supporttjenester (sentrale SDG-registre)
- Brukeren sin navigasjon mellom de involverte myndigheter må sikres
- EU-kommisjonen sine krav til drift og logging må oppfylles av myndighetene

Hvordan ovenstående krav skal løses er en oppgave som må håndteres i et tett samarbeid mellom Digitaliseringsdirektoratet og de myndigheter og virksomheter som blir berørt av SDG. Det er for tidlig å angi det konkrete løsningsdesignet; det forventes imidlertid at Norge i kraft av sin fremskredne digitalisering i offentlig sektor vil kunne dra nytte av flere av Digitaliseringsdirektoratets etablerte fellesløsninger i forbindelse med etablering av OOTS.

Erfaringer fra andre land og mulige løsninger

Digitaliseringsdirektoratet har i 2023 hentet erfaringer fra en rekke av de land som allerede har jobbet med gjennomføring av OOTS i flere år. Dette er gjort via deltakelse i relevante EU-fora samt deltakelse i møter med den nordisk-baltiske ekspertgruppen som har arbeidet med en pilot for etablering av OOTS i Norden og Baltikum.

Erfaringene så langt tilsier at de fleste medlemsland på nåværende tidspunkt har en lang implementeringsprosess foran seg. Dette gjelder også de store medlemslandene; f.eks. strekker den tyske OOTS-implementeringsplanen seg frem til 2028 med en gradvis innførelse og utbredelse.

I det nordisk-baltiske pilotprosjektet, ledet av Finland, har man jobbet med forskjellige typer av løsningsdesign for OOTS. Det sentrale har vært å finne frem til den rette balansen mellom et *sentralisert* og *desentralisert* løsningsdesign. Her har økonomien vært det mest vesentlige hensyn. Utgangspunktet for arbeidet har for øvrig vært den nordiske administrasjonsmodell og det typiske omfang av digitalisering som man opplever i offentlig sektor i Norden og Baltikum.

Konklusjonene fra det nordisk-baltiske pilotprosjektet er at en sentralisert løsning basert på en rekke felleskomponenter (som virksomhetene kan integrere imot) vil være klart å foretrekke sett fra et økonomisk synspunkt. En slik løsning vil redusere det tilpasningsarbeidet virksomhetene må gjennomføre i sine digitale tjenester og systemer som følge av OOTS.

Funnene fra prosjektet viser at med en sentralisert løsning vil ca. to tredjedeler av kostnadene ligge ute i virksomhetene og én tredjedel vil gå til utvikling/tilpasning av sentrale felleskomponenter.

Veien videre

Digitaliseringsdirektoratet kommer til å inneha rollen som nasjonal SDG-koordinator. Digitaliseringsdirektoratets koordinering av det omfattende utredningsarbeidet som skal lede frem til en norsk OOTS-løsningsarkitektur og en gjennomførelsesplan for OOTS i Norge forutsetter finansiering. Det forventes at utredningsarbeidet vil strekke seg over 1-2 år. Finansiering av videre utredning vil skje gjennom de alminnelige budsjettprosessene.

Det er primært to områder som innledningsvis bør utredes:

1. Teknisk konseptvalg for OOTS i Norge med gjennomføringsplan for løsninger inkludert administrative og økonomiske konsekvenser.
2. Løsningsvalg for gjenkjenning av utenlandske brukere inkludert administrative og økonomiske konsekvenser.

De innspill som høringsrunden genererer vil utgjøre et godt grunnlag for det videre SDG-samarbeidet mellom Digitaliseringsdirektoratet og berørte virksomheter. Som ledd i det videre utredningsarbeidet vil Digitaliseringsdirektoratet utarbeide et mer detaljert estimat.

Per nå vurderes det imidlertid som sannsynlig at en realisering av OOTS i Norge vil beløpe seg til mellom 90 og 100 millioner kroner i totale engangskostnader. Dette foreløpige beløpet vil fordele seg litt forskjellig mellom Digitaliseringsdirektoratet og virksomhetene, avhengig av valgt løsningsdesign. Hovedparten av kostnader antas å ligge i de virksomhetene som er ansvarlige for de digitale tjenestene som er omfattet av SDG. Beløpet antas også å fordele seg over tid, da utviklingen av systemet ikke vil kunne gjennomføres i løpet av et budsjettår. Som nevnt ovenfor, ser de i Tyskland for seg en implementering av OOTS ila. 2028.

2. Digitaliseringsdirektoratets ansvar som nasjonal koordinator

Gjennom SDG-forordningen pålegges Norge deltakelse i portalkoordineringsgruppen, jf. art. 29, med tilhørende undergrupper. Arbeidet i portalkoordineringsgruppen er til dels omfattende, særlig i 2023 og 2024 når medlemslandene i EU forbereder innføringen. Undergrupper til koordineringsgruppen omhandler også spesialiserte tema som krever spesialkompetanse fra ulike deler av Digitaliseringsdirektoratet.

Som nasjonal koordinator skal Digitaliseringsdirektoratet blant annet følge opp norske virksomheter som har tjenester som er omfattet av portalen med informasjon eller tjenester om alle forhold som berører SDG-forordningen. Digitaliseringsdirektoratet har innhentet erfaringer fra søsterorganisasjoner i Finland og Danmark som har forberedt innføring av forordningen over lengre tid. Begge land beskriver at de har avsatt 3-4 årsverk til nasjonal koordinering. Koordinatoroppgaven er en varig forvaltningsoppgave.

3. Digitalisering av tjenester/prosedyrer

SDG-forordningen bilag II beskriver 21 sentrale prosedyrer/tjenester som skal gjøres tilgjengelig for bruk på tvers av landegrensene. Disse tjenestene er langt på vei allerede digitalisert i Norge, men tjenesteeiere (virksomhetene) må i ulik grad tilpasse tjenestene til språkkrav mm. iht. forordningen.

Behovet for finansiering vil variere basert på omfang. Det totale finansieringsbehovet må utredes i samarbeid med eierne av tjenestene som er omfattet.

For digitalisering og tilgjengeliggjøring av de digitale prosedyrene omtalt i SDG-forordningen bilag II er det antatt at det både i oppstartsfasen, samt i forvaltning, drift og videreutvikling vil være ressursbehov hos både Digitaliseringsdirektoratet og hos de respektive tjenesteeierne.

4. Innsamling og deling av informasjon

Når det gjelder innsamling og deling av informasjon isolert sett, har departementet ikke mottatt en endelig kostnadsanalyse fra Digitaliseringsdirektoratet, men departementet legger til grunn at gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121 som sådan ikke vil medføre betydelige økonomiske og administrative konsekvenser.

Departementet legger imidlertid til grunn at det vil være noen administrative og økonomiske konsekvenser i forbindelse med arbeidet hos den enkelte tjenesteeier med å samle inn, aggregere og overføre metadata og statistikk. Omfanget vil antakelig variere med hvor mye den enkelte tjeneste/prosedyre brukes.

Ansvar for den praktiske gjennomføringen vil ligge hos det respektive myndighetsorgan. Departementet vil sammen med Digitaliseringsdirektoratet komme nærmere tilbake til den praktiske gjennomføringen.

6 Forslag til ny forskrift

Hjemmel: Fastsatt ved kgl. res. **xx. xx 20xx** med hjemmel i lov 2. oktober 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 15a. Fremmet av Kommunal- og distriktsdepartementet.

Forskrift om en europeisk digital portal

§ 1 Gjennomføring av forordningen

EØS-avtalen vedlegg X **nr. xx** (forordning (EU) 2018/1724) om opprettelse av en felles digital portal for å gi tilgang til opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester, og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg X, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2 Gjennomføringsrettsakter

EØS-avtalen vedlegg X Generelle tjenester (gjennomføringsforordning (EU) 2020/1121) om innsamling og utveksling av brukerstatistikk og tilbakemeldinger om tjenestene i den felles digitale portalen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1724 gjelder som forskrift.

§ 3 Anvendelse på Svalbard og Jan Mayen

Forskriften gjelder ikke på Svalbard og Jan Mayen.

§ 4 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft når Kongen bestemmer.

6.1 Endringer i andre forskrifter

SDG-forordningen gjør endringer i IMI-forordningen, jf. art. 38.

Forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om opphevelse av kommisjonsbeslutning 2008/49/EF (**IMI-forordningen**) er vedtatt innlemmet i EØS-avtalen.

Nærings- og fiskeridepartementet har med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler m.m. (EØS-høringsloven) § 13a fastsatt forskrift om gjennomføring i norsk rett av forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om opphevelse av kommisjonsbeslutning 2008/49/EF (**IMI-forskriften**).

Det fremgår av IMI-forskriften § 1 at IMI-forordningen gjelder «med de tilpasninger som følger av vedlegg X, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig". Det anses derfor ikke som nødvendig med endringer i selve innholdet i IMI-forskriften. SDG-forordningen må imidlertid tilføyes som en endringsrettsakt i bestemmelsen som inkorporerer IMI-forordningen. Det foreslås derfor følgende endring i IMI-forskriften § 1 (*endringer i kursiv*):

§ 1.

EØS-avtalen vedlegg X nr. 3 (forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om opphevelse av kommisjonsbeslutning 2008/49/EF), *som endret ved forordning (EU) 2018/1724 om opprettelse av en felles digital portal for å gi tilgang til opplysninger, prosedyrer og støtte- og problemløsningstjenester, og om endring av forordning (EU) nr. 1024/2012*, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg X, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig

Det legges til grunn at Nærings- og fiskeridepartementet ev. fremlegger eget endringsforslag til IMI-forskriften når det gjelder konsolidering/endring i forbindelse med tidligere innlemmede rettsakter. Det kan i tilfelle også vurderes om tidligere endringer av IMI-forordningen samtidig kan gjennomføres.